vusaasta lõpul 539, umb. 30 000 üksikliikmega. Liikmeist on enamik üldsihilisi haridusühinguid (212), noorsooseltse (72), raamatukoguseltse ja lugemisringe (69) jne.

Algaastail oli liidu peamiseks tegevusalaks üldhariduslikkude loengute ja kursuste korraldamine; neid on 10 a. jooksul peetud umb. 40 000 tundi. Viimasel ajal on aga esiplaanile tõusnud isetegevusliku haridustöö klassiline vorm — õ p i r i n g i d. Kui eelmisel aastal õpiringe teotses 100 ümber, siis tõusis 1933./1934. tööaasta lõpuks nende arv juba 176-ni. Esikohal olid üldküsimuslikud, kõneoskuse ja seltskondliku kasvatuse õpiringid. Õpiringlasi oli kokku umb. 3300, s. o. 18 isikut õpiringi kohta. Õpiringlaste keskmine vanus oli 21 a. 3 kuud, mis näitab, et seegi tööala praegu on esmajoones noorte viljelda. Koosolekuid tuli iga õpiringi kohta 12,8. Enamik õpiringe kasustab koosolekuks koolimaju (74%). Tegevus on koondunud talvekuudele. Haridusliit omalt poolt toetas õpiringide tegevust vastava kirjanduse laenukogu ülalpidamisega, kust raamatuid laenutati aasta jooksul 148 komplekti. Ka korraldati rida õpiringijuhtide kursusi. Liidu vabaharidustöö konsulendid (2) külastasid 68 õpiringi kohtadel.

Ka maanäitelavade eest on Liit hoolitsenud, pidades ametis 3 näitekunsti konsulenti ja 3 dekoraatorit. On korraldatud jumestamiskursusi (1), dekoraatoritekursusi (1), näitekunstikursusi (33), kirjastati näidendeid, laenutati teatritarbeid, valmistati tellimiste peale dekoratsioone jne. Liidu väljaandel ilmub juba teist aastat kuukiri „Areng", mis on kujunenud sisukaks vabaharidustöö organiks.

Teatud seoses Haridusliidu tööga oli ka V a i m s e K u l t u u r i P ä e v a d e korraldamine 24. veebr.

Eesti kroonika 1934, lk. 61